

1225. *Какъ можемъ да оцѣняваме испжкналостьта и разстоянїята при едно погледванье на предметитѣ?* — Туй което ни прави най-много да можемъ да оцѣняваме испжкналостьта какъто и разстоянїята на предметитѣ, то е едновременното гледанье съ двѣтъ очи. Поради туй, заритѣ не биватъ паралелни помежду си, тѣ като са прѣсичатъ въ тѣзи точка, която ний гледами, образуватъ единъ жгълъ. Този жгълъ ще бжде толкозъ по-голѣмъ, колкото по-близо до насъ са намѣрва точката, на която гледами и толкозъ по-малкъ — колкото тя е по-далечъ. Съзнанието на по-голѣмия или на по-малкия жгълъ, който съобщавами на оситѣ на нашитѣ очи за да ги управимъ къмъ нѣкоя точка, прави ни да можемъ да заключавами за разстоянїята на тѣзи точка. За испжкнжлостьта или за вглѣбнатостьта на предмета ний забѣлѣжавамы по разстоянїето до различнитѣ точки на този предметъ. Справедливостьта на туй обѣснение може да са разбере по-ясно отъ туй че кривитѣ въобще много лоше оцѣнява разстоянїята; напримѣрь: той всекога играе лоше на топъ. Който види, стига да си затвори едното око, и той не ще може никакъ да вдѣни конецъ въ игла; защото за туй е необходимо да са оцѣни точно положението на иглата и на конца, а при най-малката неточность тѣ са не срѣщатъ. Но едноокитѣ тоже до нѣколко привикватъ да оцѣняватъ разстоянїето или испжкнжлостьта. Не еднаквата ясность, различieto на свѣтлинитѣ, полусѣнкитѣ и размѣритѣ на сжщитѣ сѣнки за близкитѣ и отдалечени предмети, всичко туй тѣ изучаватъ внимателно и го употребяватъ като средство за оцѣненїето на разстоянїята.

1226. *Всѣкий отъ тѣзи два вида гледанье иматъ ли своитѣ леснини и мжнотии?* — Да; тамъ дѣто е потребно да са опредѣлява разстоянїето и испжкналостьта на предметитѣ, двойното гледанье, тоестъ гледанїето на двѣ очи е комахай необходимо. Но кога са гледа картина или фотографически портрети, двойното гледанье показва голѣми мжнотии и едноочното гледанье е много повече сгодно. Дѣйстви-